

AAN HET WATER

De tevergeefs begeerde zekerheden
roven het hart zijn nauw verworven vrede –
en toch: dit alles wordt van geen gewicht
wanneer men ziet hoe argeloos het licht

speelt met het ondoorgrondelijke water.
Er is geen vroeger meer, er is geen later.
Dit zorgeloze spel ontbindt de tijd
en maakt zich meester van de eeuwigheid

zo slinks en tegelijk zo onbevangen
dat men verwonderd voelt hoe het verlangen
naar al wat eenmaal onontbeerlijk scheen
zich oplost in een ongekend sereen

geluk, zo bovenaards en zo volkomen,
dat men zich als het water uit voelt stromen,
weerspiegelend het eeuwig hemelbeeld
en door het licht vol tederheid omspeeld.

Hanny Michaelis (1922-2007)

Uit: Klein voorspel (1949)

Uit: Verzamelde gedichten

Uitgeverij Van Oorschot, Amsterdam (20115)

*“Dit zorgeloze spel ontbindt de tijd
en maakt zich meester van de eeuwigheid”*